

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

Warszawa, dnia 2 sierpnia 2013 r.

DRP-II-02101 -1(42)-EZD/13

Pan
Jerzy Bartnik
Prezes
Związku Rzemiosła Polskiego

Uprzejmie dziękuję za zgłoszone uwagi do projektu rozporządzenia w sprawie *klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy oraz zakresu jej stosowania*, pismem z dnia 19 lipca 2013 r., znak: NO-I/2/AS/8/13.

Po analizie Państwa uwag, przekazuję poniższe informacje i nasze stanowisko w sprawie.

Państwa propozycja dotycząca zmiany nazwy zawodu 731705 Rzeźbiarz drewna zostanie uwzględniona. Zawód ten otrzyma brzmienie „Rzeźbiarz w drewnie”, tak jak ma to miejsce w obowiązującej klasyfikacji z 2010 r.

Odnosząc się, zaś do propozycji ujęcia w projekcie zaktualizowanej klasyfikacji zawodów: Kosmetyczka; Wizażystka/Stylistka; Florysta w rodzaju męskim i żeńskim – uprzejmie informuję, iż propozycja ta nie może zostać uwzględniona. Wymagałoby to bowiem zmiany nazw wszystkich zawodów ujętych w klasyfikacji.

Kwestia nazewnictwa zawodów w zależności od płci osoby, była dwukrotnie przedmiotem konsultacji z Radą Języka Polskiego działającą przy Polskiej Akademii Nauk, w trakcie prac nad opracowaniem klasyfikacji z 2010 r. oraz w związku z przygotowaniem aktualizacji klasyfikacji, będącej obecnie przedmiotem konsultacji.

W opinii z dnia 12.11.2009 r., znak pisma: RJP-310/W/2009 Rada Języka Polskiego potwierdziła zgodność zastosowanych w projektowanej klasyfikacji zawodów i specjalności zapisów nazw zawodów z zasadami językowymi polszczyzny i wieloletnią tradycją. Językoznawcy zwrócili uwagę, na to „...by nie utożsamiać dwóch pojęć: nazwa zawodu i nazwa wykonawcy zawodu...”. Zwrócili także uwagę, na fakt, iż „...nazwy zawodów

w języku polskim, wyrażone są za pomocą rzeczowników lub połączeń o głównym członie rzeczownikowym, mają rodzaj gramatyczny konwencjonalny, niezależny od rodzaju naturalnego wykonawcy zawodu. Jest to tak zwany rodzaj generyczny (gatunkowy) odnoszący się do wszystkich osób wykonujących dany zawód...". Używanie nazw wykonawców zawodów w dwóch rodzajach gramatycznych jest zdaniem językoznawców charakterystyczne dla polszczyzny nieoficjalnej, zwłaszcza potocznej i środowiskowo-zawodowej, nie występuje natomiast w odmianie oficjalnej języka polskiego. Zdaniem językoznawców „...zawód nie ma płci, płeć ma wykonawca zawodu...”.

Językoznawcy Rady Języka Polskiego, podtrzymali to stanowisko w opinii w 2012 r., o które zostali poproszeni w związku z przygotowaniem aktualizacji klasyfikacji.

Pogląd ten podzielili również eksperci, którzy przygotowywali projekt klasyfikacji w 2010 r. i propozycję jej aktualizacji w 2012 r. Ich zdaniem, ujęcie w klasyfikacji nazw zawodów w dwóch rodzajach: męskim i żeńskim zmniejsza czytelność dokumentu, który jest wykorzystywany przez szerokie grono użytkowników (urzędy pracy, GUS, ZUS, szkolnictwo zawodowe, stowarzyszenia zawodowe i profesjonalne, pracodawcy).

Zmiana rodzaju lub podwójne nazewnictwo może spowodować także znacznie większy problem, wynikający z powiązania klasyfikacji z innymi oficjalnymi dokumentami oraz aktami prawnymi. Nazewnictwo zawodów stosowane w klasyfikacji zawodów i specjalności bezpośrednio wpływa bowiem na nazewnictwo zawodów stosowanych we wszelkiego rodzaju oficjalnych dokumentach, jak np. klasyfikacja zawodów szkolnictwa zawodowego, podstawy programowe kształcenia w zawodzie, programy nauczania w zawodzie, standardy egzaminacyjne, świadectwa ukończenia nauki i szkolenia zawodowego, formularze stosowane przez GUS i ZUS, krajowe standardy kwalifikacji zawodowych, systemy informatyczne GUS, ZUS, publicznych służb zatrudnienia, itp. Wprowadzenie postulowanych zmian pociąga za sobą również konieczność zmiany ww. dokumentów i systemów elektronicznych baz danych, co wiąże się z dużymi kosztami, w chwili obecnej trudnymi do oszacowania.

Przedstawiając powyższe wyjaśnienie, wyrażam nadzieję, że projekt rozporządzenia wraz z załącznikiem stanowiącym klasyfikację zawodów i specjalności możemy uznać za uzgodniony.

Z poważaniem,

z up.

MINISTER
Jacek Męcina
Sekretarz Stanu